

pravog izraza nema za tu vrstu glazbe, koju mnogi nazivaju šansone. Unatoč bogatoj hrvatskoj narodnoj baštini od davnih vremena glagoljaštva, pučkih popijevki, orguljaške baštine i zbornih skladbi, kod nas se dogodio veliki prodor glazbe drugih žanrova zabavne glazbe, rok stilova afroameričkog podrijetla, koji potiskuju našu povijesnu baštinu. Crkvena glazba shvaćena je velikim dijelom kao nešto što mora zadovoljiti skupinu, pokret, vjersku zajednicu. Ako je skupina zadovoljna, glazba se tada smatra dobrom. Nije bitna estetika niti druge kvalitete, važno je da u grupi funkcionira. Crkveni dokumenti za to ne postoje, a neki ni ne znaju da postoje neke norme glede toga. »Slobodan razvoj crkvene glazbe bez ikakvih normi započeo je već od II. vatikanskog koncila. Pitanje je podilazi li Crkva mladima, podilazi

ili ih pridobiva dozvoljavajući tu vrstu glazbe? Dogodila se abnormalna sloboda u Crkvi. Dopuštanje rušenja radi rušenja zahvaljujući i mladim neiskusnim svećenicima i mladim neiskusnim časnim sestrama. No nije sve tako crno. Ipak, uspjeli smo sačuvati crkvenu popijevku zahvaljujući voditeljima crkvenih zborova. Institut za crkvenu glazbu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Zagrebu odigrao je značajnu ulogu u očuvanju crkvene narodne baštine. Tu baštinu vam nitko iz usta ne može istrgnuti, narodu je prirodna i treba ju čuvati svim silama« – rekao je mo. Martinjak.

Po mišljenju mo. Martinjaka, potrebno je napraviti novu liturgijsku pjesmaricu kao jamstvo za očuvanje baštine i ujediniti hrvatske crkvene glazbenike preko Društva hrvatskih crkvenih glazbenika. Prijedlog je da

se u Riječkoj nadbiskupiji osnuje podružnica Društva.

U novoj pjesmarici bile bi zastupljene pjesme koje većina pjeva, s posebnim dodatkom crkvene baštine iz svih krajeva Hrvatske. Potrebno je utjecati na crkveno vodstvo da izda neki dekret o crkvenoj glazbi da bi se zaštitila crkvena baština. Velik problem su ta mladenačka stremljenja, koja nisu stručno glazbeno popraćena, problem su i tekstovi takvih pjesama. Mlade ne treba gušiti, ali treba pratiti. Pri biskupijama i nadbiskupijama potrebno bi bilo osnovati Odbor za procjenu liturgijske popijevke u kojem bi uz jezikoslovca bili liturgičar i glazbenik. Odabir pjesama koje zadovoljavaju sve kriterije liturgijske glazbe mogao bi rezultirati izdavanjem adekvatne pjesmarice za mlade.

Gordana Fumić

SEMINAR ZA CRKVENU GLAZBU

Povjerenstvo za crkvenu glazbu Riječke nadbiskupije, koje vodi mr. Andrejka Srdoč, organiziralo je 16. veljače u Dvorani nadbiskupijskog doma u Rijeci treći liturgijsko glazbeni susret za glazbene animatore iz župa Riječke nadbiskupije.

Predavanje na temu *Glazbeno oblikovanje liturgijskog slavlja* održao je vlč. mo. Ivo Andrić, dirigent, skladatelj i profesor na Biskupijskoj glazbenoj školi u Đakovu.

Prof. Andrić pedesetorici okupljenih voditelja zborova, orguljaša i pjevača pojasnio je kriterije za izbor pjesama u liturgijskom slavlju, s obzirom na danas obilje ponuđenog glazbenog materijala, naglašavajući izbor teksta i melodije u skladu s dokumentom II. vatikanskog koncila *Sacrosanctum Concilium* iz poglavlja *Sakralna glazba*, u kojem se naglašava: »Sveta će glazba biti u svetija što se tješnje po-

veže s liturgijskim činom bilo da ugodnije izrazi molitvu, bilo da promiče jednostupnost, bilo da svete obrede obogati većom svećanošću.« Tako tekst liturgijske pjesme treba imati biblijsko nadahnuće i vjerodostojan sadržaj u skladu s naukom Katoličke Crkve, treba biti objektivan kako bi svaki član zajednice osjećao i molio isto, da smjera na istinitost i iskrenost vjerničkog oduševljenja. Tekst mora zadovoljavati književni i umjetnički izražaj i mora biti uklopljen u obred ili slavlje koje prati. Pri odabiru pjesama treba razmišljati o tome tko će pjesme pjevati: puk ili zbor. Za puk su predviđene jednostavnije pjesme po formi i sadržaju, a za zbor složenije.

Što se tiče melodije, kao kriterija izbora liturgijske pjesme, prof. Andrić je rekao kako se treba znati odvojiti od današnjeg načina konzumiranja glazbe kako liturgijska zajednica ne bi postala žrtva

lažnih osjećaja izazvanih glazbom. Temeljni kriterij također mora biti u skladu s koncilskim dokumentom *Sacrosanctum Concilium*. Glazbom se ugodnije izražava molitva. »Nekad nas glazba izvlači iz nas samih, a nekad je doživljavamo kao poziv da uđemo u sebe. Kod izbora melodije moramo paziti da nas glazba ne drži stalno u istom raspoloženju«, rekao je prof. Andrić. Liturgijskom glazbom treba promicati jednostupnost zajednice, izraziti svećanost slavlja, glazba treba biti u službi teksta, tj. u službi objave i otkrivanja Boga, iskustvo žive vjere, »prst« koji upućuje na Boga, a ne na orguljaša ili zbor. Glazba ne smije zapostaviti tekst, nego činiti da ga se bolje razumije. Crkvena glazba je plod umjetnosti te stoga mora biti kvalitetno djelo sročeno prema zakonitostima glazbe.

Gordana Fumić